

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžk/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8020200064.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: I. L. Y., R. M. XX. L.T. XXXX, A. Q. J. Y. P. Č. XX, XXX XX U.; proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom v Bratislave, Nám. Slobody 12, 810 05 Bratislava; o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp.: KT/32247/2019 ČRZ: 164135/2019 zo dňa 19. novembra 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/8/2020-22 zo dňa 3. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť odmieta.

II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 2S/8/2020-22 (ďalej len „napádaný rozsudok“ alebo „rozsudok správneho súdu“) zamietol správnu žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. sp.: KT/32247/2019 ČRZ: 164135/2019 zo dňa 19. novembra 2019 (ďalej len „žalované rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovaného“) o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení rozhodnutia žalovaného sp. zn. KaPO/23366/2019 ČRZ: 143340/2019 zo dňa 1. októbra 2019 o zastavení konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

2. Dňa 26. novembra 2020, v posledný deň zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, podal žalobca proti napádanému rozsudku kasačnú sťažnosť e-mailom, bez kvalifikovaného elektronického podpisu, ktorú následne doplnil v zákonnej lehote listinným podaním dňa 4. decembra 2020. Vo svojej kasačnej sťažnosti uviedol, že kasačnú sťažnosť podáva z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g), h) a i) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), pričom obsahové odôvodnenie kasačných dôvodov doloží až dodatočne, keďže do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti sa mu nepodarilo zabezpečiť právne zastúpenie. Kasačnému súdu navrhol, aby rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Správny súd uznesením č. k. 2S/8/2020-34 zo dňa 8. februára 2021 vyzval žalobcu na doplnenie kasačnej sťažnosti a špecifikáciu právneho posúdenia správneho súdu, ktoré považuje za nesprávne a tiež na uvedenie, v čom spočíva nesprávnosť predmetného právneho posúdenia.

4. Dňa 29. marca 2021 doručil žalobca správne súdu doplnenie kasačnej sťažnosti, v ktorom uvádza, že správny súd nepostupoval správne, pokiaľ sa obmedzil len na argumentáciu žalovaného. Správny súd podľa sťažovateľa neposkytol vysvetlenie, prečo majú byť v danej veci rozhodujúce výplatné pásky jeho manželky za obdobie 07/2016, 08/2016, 09/2016 a 01/2017, či údaje o jeho dcére, ktoré od neho vyžadoval žalovaný bez ich súhlasu. Osobitne v prípade manželky sťažovateľ poukázal na to, že s manželkou má od právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Prešov č. k. 12C/75/99-14 zo dňa 31. mája 1999 oddelené vlastníctvo. Vyžadovanie údajov o manželke a svojej dcére preto sťažovateľ považuje za nezákonné a nemohlo byť ani dôvodom na zastavenie správneho konania.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojej argumentácii zo správneho súdneho konania, akcentoval zákonnosť napádaného rozsudku a navrhoval kasačnú sťažnosť odmietnuť (pre nedostatočné vymedzenie sťažnostných bodov v zákonnej lehote), alternatívne túto zamietnuť.

6. V priebehu kasačného konania, dňa 1. januára 2021, nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S v zložení uvedenom v záverečnej časti tohto rozhodnutia a je v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nemá obligatórne náležitosti upravené zákonom (§ 445 ods. 1 písm. c) a § 440 ods. 2 SSP) a z toho dôvodu ju odmietol.

8. Podľa § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

9. Podľa § 445 ods. 1 písm. c) SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“).

10. Podľa § 459 písm. e) SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom, bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 a nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b) a c) SSP.

11. Zo súdneho spisu kasačný súd zistil, že hoci sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť v posledný deň zákonnej lehoty, kasačná sťažnosť bola odôvodnená len odkazom na § 440 ods. 1 písm. g), h) a i) SSP. Absentovalo v nej náležité vymedzenie a odôvodnenie sťažnostných bodov - čo sťažovateľ spochybňuje, vymedzenie právneho posúdenia, ktoré považuje za nesprávne a v čom má spočívať jeho nesprávnosť. Takéto odôvodnenie doplnil sťažovateľ až podaním zo dňa 29. marca 2021, ktoré bolo doručené po uplynutí zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti a na ktoré preto nemožno prihliadať (§ 445 ods. 2 SSP).

12. Kasačný súd rovnako zistil, že Najvyšší správny súd Slovenskej republiky sa už v rozhodnutí sp. zn. 5Sžk/18/2021 zo dňa 24. augusta 2022 zaoberal obdobnou kasačnou sťažnosťou sťažovateľa a dospel k nasledujúcim záverom:

„14. V prvom rade sa kasačný súd zaoberal včasnosťou kasačnej sťažnosti. Napadnutý rozsudok sťažovateľ prevzal dňa 26.10.2020 a lehota na podanie kasačnej sťažnosti (§ 443 ods. 1 SSP) tak plynula do 26.11.2020 (štvrtok), ktorý bol posledným dňom lehoty. Dňa 26.11.2020 elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu (e-mailom) doručil správne mu súdu kasačnú sťažnosť. V lehote 10-tich dní v zmysle § 56 ods. 2 SSP doručil správne mu súdu originál kasačnej sťažnosti v listinnej forme, a to osobne dňa 4.12.2020. Preto možno konštatovať, že kasačná sťažnosť podaná žalobcom elektronicky dňa 26.11.2020 bez zaručeného elektronického podpisu, dodatočne doručená správne mu súdu osobne dňa 4.12.2020, bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Doplnenie kasačnej sťažnosti zo dňa 25.3.2021 (podané e-mailom dňa 29.3.2021 a doplnené originálom 6.4.2021) bolo zjavne podané po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Pre úplnosť kasačný súd dodáva,

že na kasačnú sťažnosť podanú elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu dňa 23.11.2020 neprihliadol, pretože toto podanie nebolo v 10 dňovej lehote dodatočne doručené správne mu súdu.

15. Ďalej sa kasačný súd zaoberal obsahom podanej kasačnej sťažnosti. V kasačnej sťažnosti, ktorá bola podaná v lehote na jej podanie, bola kasačná sťažnosť odôvodnená len poukazom na ust. § 440 ods. 1 písm. g), h) a i) Správneho súdneho poriadku (nesprávne uvedené „Správneho poriadku“). Obsahom kasačnej sťažnosti bol taktiež sťažnostný návrh na zrušenie napadnutého rozsudku. Samotné vymedzenie dôvodov podľa § 440 ods. písm. g), h) a i) SSP ako náležitosti kasačnej sťažnosti podľa § 445 ods. 1 písm. c/ SSP bolo uvedené až v jej doplnení po uplynutí lehoty na jej podanie. Kasačný súd sa tak zaoberal otázkou, či môže prihliadnuť na toto doplnenie kasačnej sťažnosti, podané po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Právna úprava v ustanovení § 453 ods. 2 veta prvá stanovuje prihliadať len na tie sťažnostné body, ktoré boli uplatnené v kasačnej sťažnosti okrem prípadov, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi, čo nie je prejednávaný prípad. V zmysle § 453 ods. 2 druhá veta SSP na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada. Kasačný súd je teda viazaný vymedzením dôvodu, pre ktorý sťažovateľ považuje rozhodnutie krajského súdu za nezákonné a ktorý súčasne uviedol v lehote na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľovi je umožnené aj bez súhlasu kasačného súdu meniť a dopĺňať sťažnostné body, avšak len počas trvania lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP). Na návrhy podané po uplynutí lehoty však kasačný súd pri rozhodnutí už neprihliada (§ 453 ods. 2 veta druhá SSP).

16. Z uvedenej právnej analýzy jednoznačne vyplýva, že v tejto veci na dôvody sťažovateľom uvedené po lehote na podanie kasačnej sťažnosti kasačný súd nemôže prihliadnuť. V tejto súvislosti tiež poznamenáva, že správny súd sťažovateľa nevyzýva na doplnenie kasačnej sťažnosti, ak neobsahuje náležitosti podľa § 445 SSP, vyzýva ho len na odstránenie väd podľa § 449 SSP, ak sťažovateľ nebol riadne o povinnosti povinného zastúpenia advokátom a spísania kasačnej sťažnosti advokátom poučený, ak je právne zastúpenie v kasačnom konaní obligatórne. V tomto ohľade krajský súd nesprávne postupoval, keď uznesením vyzval sťažovateľa na doplnenie kasačnej sťažnosti o opísanie rozhodujúcich skutočností (sťažnostných bodov).

17. Kasačný súd preto prihliadol len na obsah kasačnej sťažnosti zo dňa 26.11.2020. Zistil, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, v lehote na jej podanie, neuviedol žiadne sťažnostné body v zmysle § 445 ods. 1 písm. c/ SSP, pričom o náležitostiach kasačnej sťažnosti bol v rámci napadnutého rozsudku riadne poučený. V zmysle § 440 ods. 2 SSP, ak dôvod kasačnej sťažnosti je vymedzený podľa § 440 ods. 1 písm. g/ až i/, musí byť vymedzený tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. V danom prípade sťažovateľ uplatnil dôvody kasačnej sťažnosti práve podľa týchto ustanovení Správneho súdneho poriadku, mal preto povinnosť vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle tohto ustanovenia. V danom prípade sťažovateľ žiadne takéto skutočnosti nenamietal, neuvádzal konkrétne nesprávne posúdenie veci, teda nešpecifikoval právnu otázku a neuviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie.

18. Z uvedeného dôvodu kasačný súd vyhodnotil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 445 ods. 1 písm. c/ SSP a uvedený nedostatok predstavuje prekážku, brániacu vecnému preskúmvaniu napadnutého rozsudku v konaní o kasačnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nemá náležitosti ustanovené zákonom, pričom sa neuplatní postup podľa § 450 ods. 1 SSP, keďže ide o prípad podľa § 449 ods. 2 písm. c/ SSP (výnimka z obligatórneho zastúpenia advokátom v kasačnom konaní), kasačný súd postupom podľa § 459 písm. e/ SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako nepripustnú odmietol.“

13. Kasačný súd sa oboznámil s podaniami sťažovateľa, administratívnym a súdnym spisom ako aj označeným rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. S vyššie uvedenými právnymi názormi sa v plnom rozsahu stotožňuje a na tieto v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje. Neidentifikoval pritom žiadne podstatné argumenty, s ktorými by sa Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v označenom obdobnom rozhodnutí nevysporiadal a ani nezistil iné dôvody, pre ktoré by sa kasačný súd mal od citovaného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci odchyliť.

14. Na základe vyššie uvedeného preto kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 445 ods. 1 písm. c) SSP a ani náležitosti podľa § 440 ods. 2 SSP, pričom uvedený nedostatok predstavuje prekážku brániacu vecnému preskúmvaniu napadnutého rozsudku. Vzhľadom na to, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nemá náležitosti ustanovené zákonom,

pričom sa neuplatní postup podľa § 450 ods. 1 SSP, keďže ide o prípad podľa § 449 ods. 2 písm. c) SSP (výnimka z obligatorného zastúpenia advokátom v kasačnom konaní), kasačný súd postupom podľa § 459 písm. e) SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú odmietol.

15. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd s odkazom na § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 170 písm. b) a § 171 ods. 1 SSP tak, že tento žiadnemu z účastníkov konania nepriznal. Urobil tak preto, lebo napriek identifikovanému procesnému zavineniu odmietnutia kasačnej sťažnosti zo strany sťažovateľa (podanie kasačnej sťažnosti bez obligatorných náležitostí) zo súdneho spisu nevyplývajú žiadne trovy žalovaného (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. februára 2018, publikované pod č. R 72/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 147 ods. 2 a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.